

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 15	Utgitt 10 mars	1942
--------	----------------	------

Innhold.	Side
Lov om ekspropriasjon av fast eiendom m. v. til det offentlige	167

Lov om ekspropriasjon av fast eiendom m. v. til det offentlige. 5 mars.
Nr. 1.

§ 1. Når offentlige interesser krever det, plikter enhver mot full erstatning å avstå til det offentlige (stat eller kommune) eiendomsrett eller annen rådighet over fast eiendom.

Ekspropriasjon av jord- eller skogbrukseiendom skal så vidt mulig unngås.

§ 2. Ved ekspropriasjon av bruksrett fastsettes erstatningen til en bestemt sum pr. måned, svarende til bruksverdien. Dessuten skal det svares erstatning for ulempe ved avståingen og for annen skade som avståingen eller bruken volder.

Til leier og annen bruksberettiget som avståingen går ut over, svares erstatning med en sum en gang for alle. Hvis bruksretten ikke må anses endelig bortfalt ved avståingen, kan han dog kreve at reglene i første ledd skal anvendes tilsvarende på hans erstatning.

§ 3. Avgjørelse om ekspropriasjon etter denne lov treffes av Innenriksdepartementet etter at eieren og mulige andre rettighetshavere som vil berøres av ekspropriasjonen har hatt anledning til å uttale seg. Gjelder ekspropriasjonen jord- eller skogbrukseiendom skal også jordstyret ha uttalt seg. Innenriksdepartementet kan for et enkelt tilfelle eller innen et bestemt område overdra sin myndighet etter denne paragraf til et annet departement.

Departementets avgjørelse om ekspropriasjon kan ikke prøves av domstolene.

§ 4. Departementet kan bestemme at avståingen skal gjennomføres før erstatningen er fastsatt. Så vidt mulig skal det dog gis rimelig varsel til den som ekspropriasjonen går ut over. Om nødvendig kan gjennomføringen skje ved politiets hjelp.

5 mars. Staten inntår for at erstatningen blir betalt når det
 Nr. 1. er en kommune som eksproprierer. Departementet kan kreve at kommunen stiller slik sikkerhet for erstatningen som departementet fastsetter.

§ 5. Erstatningen fastsettes ved skjønn etter reglene i skjønnsloven av 1 juni 1917.

§ 6. Sjefen for Innenriksdepartementet gir nærmere forskrifter om gjennomføringen av denne lov.

§ 7. Følgende bestemmelser oppheves:

1. Lov nr. 1 av 14 juni 1918 om tvungen avståelse av tomt m. v. til amtsskoler, folkehøyskoler eller andre ungdomsskuler.
2. Lov nr. 4 av 29 juli 1918 om tvungen avståelse av grunn og bygninger til offentlige kontorlokaler og rettslokaler.
3. Lov nr. 1 av 11 juli 1919 om rett til ekspropriasjon for det offentlige av grunn og bygninger m. v. til tollvesenet.
4. Lov nr. 5 av 11 juli 1919 om rett til ekspropriasjon av grunn for bygning av apotek, distriktslegeboliger og til anlegg av tuberkulosesanatorium, tuberkulosehjem, sykehus, sinnssykeasyl og annen medisinal anstalt.
5. § 7 i lov nr. 2 av 8 juni 1928 om postvesenet.
6. Lov nr. 16 av 25 juni 1937 om avståelse av strandstrekninger til ferdsel og badning m. v.
7. Lov nr. 17 av 25 juni 1937 om avståelse av grunn til idrettsplasser og skibakker.
8. Lov nr. 2 av 24 juni 1938 om avståelse av grunn til søpelopplagsplass m. v.
9. Forordning av 24 februar 1941 om avståelse av husrom til bruk for offentlige kontorer med tilleggsforordning av 31 mars 1941.

Oslo 5 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.